

Жінка та змії, 2015
текстиль, вишивка, колаж
141×188см

ЖІНКА ТА ЗМІЇ

Дехто говорить, що вуж – з руку завтовшки й кущий, мов обрубаний, як колода, з великою круглою головою, подібною до дитячої. Живе він надворі, й коли ссе корову, то обвивається навколо однієї з її задніх ніг. Якщо таку вподобану вужем корову продати, то за нею іде й вуж, свиснувши при цьому так голосно, що всі хто чув цей свист, неодмінно оглухнуть. Корова, яку вподобає вуж, надзвичайно добротна і дає вдвічі, а то й більше за інших молока. Якщо такого вужа вбити, то здохне й корова, бо вона, зі свого боку, також любить його і скучає за ним більше, аніж за телятком; або ж її почнуть ссати інші вужі і остаточно зіпсують. Молодиця оця не знала зовсім, що вуж ссав її корову, й пішла якось раз доїти. Раптом бачить – він обгорнувся навколо однієї із задніх ніг корови і ссе її. Молодиця вдарила вужа, й він ураз поліз собі в льох, де, виявляється, жив. Молодиця, подоївши корову, процїдила молоко й понесла його в льох. Коли вона зайшла в льох, вуж упав на неї зі стелі льоху, обгорнувся навколо тіла і почав її ссати. Що вона потім не робила, до кого не зверталася за допомогою – не відвалюється від неї вуж. З ним так і померла, – і лиш тоді вуж відпав. Корова також перевелася зовсім.

АРХАНГЕЛ МИХА

Миха вчинив так, як звелів йому Бог: вирушив на землю, розшукав Сатанаїла, потоваришував із ним, і стали жити обидва разом. Якось Миха запрошує Сатанаїла купатися і вибрав для цього найглибше море. Миха роздягся; роздягся також і Сатанаїл, зняв корону й лишив її на березі. Купаються. Миха й каже Сатанаїлу: “Ану, хто довше зможе пробути під водою – я чи ти?”. Сатанаїл каже: “Я”, а Миха каже: “Я”. І ну сперечатися. Сатанаїл рече: “Та що тут сперечатися? Спробуємо негайно: пірнем обидва разом й побачимо, хто довше сидітиме у воді”. Пірнули. А Миха, тільки – но сховав голову, як зразу ж і випірнув і дивиться, де Сатанаїл. Вода в морі прозора, як скло. І бачить він – сидить Сатанаїл на самому дні. Сидів він, сидів та й став підійматися вгору. Тоді Миха швиденько спустився на дно, сів і сидить. Сатанаїл випірнув, дивиться, а Миха ще сидить у воді. “Кепські справи, - таки він пересидів!” – подумав Сатанаїл. А Миха випірнув та й каже: “А що? Хто довше сидів у воді – га?” – “Ну давай ще раз!” – каже Сатанаїл. Пірнули. Сатанаїл знов опустився на дно, а Миха відразу ж випірнув, вийшов на берег, схопив свою одягу і Сатанаїлову корону й ходу на небо. А Бог наказав тоді морозу, щоб він заморозив те море на цілих три сажні. Сатанаїл сидів під водою, доки стало сили. Та ось вже не може довше сидіти. Він нагору... Коли це щось негарзд:

крига не пускає. Він тоді знову на дно – та як уперся ногами, як підскачов, як ударив у кригу головою, то крига на всьому морі затріскотіла. Він удруге зробив те ж саме, – крига тріскотить на тому місці, де Сатанаїл ударив, тріскотить; потріскалась, однак не ламається. Тоді Сатанаїл утретє вдарив з такою силою, що вискочив з – під криги просто нагору. Дивиться – Миха вже на середині шляху між небом і землею, мчить з його короною. Сатанаїл за ним навздогін, і оскільки в нього було шість крил, а в Михи всього лиш два, то він летів швидше, ніж Миха, і став того наздоганяти. От Сатанаїл вже зовсім недалеко, от-от наздожене Миху; та тут якраз на небі з'явився Бог і кинув Мисі величезний вогнений меч, мовлячи: “Бери, захищайся!”.

Миха впіймав на люту меча, а Сатанаїл уже біля нього, хоче забрати корону. Тоді Миха змахнув мечем і відрубав у Сатанаїла з одного боку три крила, а сам мерщій далі тікати. Сатанаїл, як підстрелений, з відрубаними крилами, отак каменем й полетів донизу й гепнувся на землю. Тоді Бог відокремив од імені Сатанаїла склад “Іл” і додав до імені янгола свого Михи, внаслідок чого Сатанаїла стали звати просто Сатана, а Миху – Михаїл.

Архангел Миха, 2015
текстиль, вишивка, колаж
122×224см

АНАСТАСІЯ ПОДЕРВ'ЯНСЬКА

Народилась у 1978 році в місті Київ.
Приймає участь у виставках з 1992 року.
Член НСХУ з 2002 року.

ПРАЦЮЄ У ТЕХНІКАХ:

живопис-полотно, олія, настінний живопис, живопис на склі, живопис на левкасі, розпис та дизайн меблі, дизайн інтер'єру.

РОБОТИ ЗБЕРІГАЮТЬСЯ У КОЛЕКЦІЯХ:

“Eurolab”, Музею сучасного мистецтва України, а також у приватних колекціях в Україні, Польщі, Германії, Македонії та США.

ОСВІТА:

1990-1996 Республіканська художня середня школа м. Київ, Україна.
1996-2002 Національна Академія Образотворчого мистецтва та архітектури, факультет живопису, монументальне відділення, майстерня професора М.А. Стороженка.

ТЕАТРАЛЬНІ ПРОЕКТИ:

2014 - художник по костюмам до опери ЗВІРІ, лібретто Л. Подерв'янського, музика В. Назаров, режисер А. Крітенко.
2012 - художник по костюмам до вистави Л. Подерв'янського “Сни Васіліси Єгоровни” (режисер А. Крітенко).
2011 - художник по костюмам до вистави Л. Подерв'янського “Павлік Морозов” (режисер А. Крітенко).

ПЕРСОНАЛЬНІ ВИСТАВКИ:

2013 – “Сон метелика Heretocera”, Калита Арт-Клуб, Київ, Україна
2012 – “Маседуан”, “Essence” Арт-центр Я. Гретера, Київ, Україна
2009 – “Пташине молоко”, галерея “Калита артклуб”, Київ, Україна
2008 – “Засахаренное время”, кафе Vovo, Київ, Україна
2008 – “Засахаренное время”, кафе “Антресоль”, Київ, Україна
2006 – “Сад мандрівної вдови”, галерея “Триптих”, Київ, Україна
2004 – “Города и желания”, галерея “Триптих”, Київ, Україна

ВИСТАВКИ:

2013 – кураторський проект М. Щербенко “Мистецтво. Дизайн. Фотографія”, галерея Боттега, Київ
2012 – Міжнародний пленер в Кавадарци, Македонія
2011 – стритарт група “П'ятка”, фестиваль “Павловфест”, Психіатрична лікарня ім. Павлова, Київ, Україна
2011 – “Космічна одисея”, Мистецький арсенал, Київ, Україна
2010 – “П'ятка”, група “П'ятка”, Музей сучасного мистецтва України, Київ, Україна
2010 – конкурс “Мухи”, Інститут проблем сучасного мистецтва, Київ, Україна
2010 – “Навколо”, група “П'ятка”, галерея Лавра, Київ, Україна
2010 – “Рибний день” галерея “Ірена”, Київ, Україна
2009 – Московський міжнародний художній салон ЦБХ, Москва, Росія
2009 – “Рибний день” галерея “Ірена”, Київ, Україна
2005 – “Світ левкасу”, Одеса, Україна

АНАСТАСІЯ ПОДЕРВ'ЯНСЬКА

КАНТРИ-ХОРОР

КАНТРИ – ХОРОР

Дід Свирид живе в селі. Влітку дід багато працює, а взмику, коли вільного часу вдосталь, читає божественні книги. Він хоче сам у всьому розібратися і нікому не довіряє. А його сусідка Галька підлила чоловіку в борщ собачої крові, щоб він був вірний, як собака і не “стрибав у гречку”. А відьма Параска, що живе біля цвинтаря і вже трьох чоловіків поховала, вночі перетворюється на кажана, літає, п’є кінську кров і заплітає коням гриви. А тракторист Петро понохав квітку і помер, а вночі ожив, виліз з могили і відтепер бачить майбутнє, а самогонки в рот не бере. А баба Горпина бачила як по небу літав архангел Михайло і свистів в два пальці. Дід Свирид спить і бачить сон. І сниться діду, що він літає над землею легкий, як пір’їнка і згори бачить геть усе. Бога, Диявола, землю, небо, квіти, змії, ріки, гори, пустелі, кохання і смерть.

Адам, 2015
текстиль, вишивка, колаж
185×113см

Єва, 2015
текстиль, вишивка, колаж
177×146см

АДАМ ТА ЄВА

Бог створив Адама з пшеничного тіста й поставив його на сонце, щоб він високо; а собака та й з’їв його. Тоді Бог зліпив Адама з глини, вдихнув у нього янгольську душу й дав йому рогове тіло, щоб воно ніколи не згнило й не боялось холоду. Потому Бог наслав на Адама сон, і коли Адам заснув, Бог створив йому із розі (Althaea rosea L., одинока, немахрова мальва – улюблена в Україні квітка) жінку та й поклав її коло Адама; Адам прокинувся, побачив, що жінка не така, як він, та й каже до Бога: “Не хочу я жінки з квітки; коли б мені таку жінку, як і я”.

ЛЕТИТЬ ТА БЛЮЄ

Одного разу створив Господь землю – рівненьку, гладеньку, всю в садах та квіточках. А дияволу й собі схотілося сотворити таку ж землю. Однак скільки він не возився, нічого не міг удіяти. Ось він приходить до Господа та й просить: “Господоньку! Поможіть мені створити землю”. А Господь й каже йому: “Лети ти, Сатано, на край світу, пірни ти глибоко на дно морське, захопи в жменю землі із дна, і розсій ту землю за вітром та й кажи при цьому: “Рости, земле, на Божу славу”. Полетів диявол на край світу, пірнув на дно моря, захопив землі в жменю, і ще не вийшов з води, як уже промовив: “Рости, земле, на мою славу, а не на Божу”. А земля й вислизнула вся з рук. Дістав диявол землі вдруге – вислизнула й та з рук. Дістав він утретє, причому і цього разу мовив те саме: “Рости, земле, на мою славу”, – і земля втретє вислизнула йому з рук. Зметикнував тоді диявол, як узяти землю, щоб не вислизнула. Пірнув ще раз у море, дістав самого дна й захопив землі й піску в рот. Тепер уже не вислизне земля з рота. Випірнув на поверхню, та тільки – но промовив: “Рости, земле, на славу дияволу”, – а земля й почала рости: набила йому повну пащу й повне черевко. Як вирвало його, розкрив він пащу і почав блювати. Летить та блює, летить та блює понаблював він ці високі гори, а де вже просто кілком підпирало груди і він падав на землю, качався черевом, бився руками й ногами, то там повибивав долини й глибокі яруги. Так диявол всю прекрасну Божу землю спаскудив горами та яругами.

Летить та блює, 2015
текстиль, вишивка, колаж
133×190см

Адамово дерево, 2015
текстиль, вишивка, колаж
189×165см

АДАМОВО ДЕРЕВО

Перед смертю Адама Сиф приніс з раю гілку з дерева пізнання добра і зла, з якої Адам зробив собі вінець в якому його й поховали. З вінця, що був на главі Адама, виросло величезне дерево, яке розділилося на три частини й було найвищим поміж усіма деревами. Райське дерево, з гілки якого воно пішло, виросло в раю з насіння, кинутого посередині раю Сатанайлом тоді, як Бог насаджував рай. Помітивши згодом це дерево, Бог прорік Сатанайлу: “Тут буду Я і тіло моє, і буде тобі на вигнання”, оскільки виросте древо хреста. Древо пізнання добра і зла виросло на три частини: одна частина означала Адама, друга – Єву, третя – самого Господа. Коли прабатьки согришили, то Адамова частина дерева впала в ріку Тигр, яка й винесла її з раю; Свина частина залишилась у раю до потопу, під час якого вона перенесена була “до Меррської ріки”, тобто до вод Мерри; а гілка з дерева Господа була вручена янголові Сифу для Адама, який і зробив собі з неї вінець. Із цих частин дерева пізнання добра і зла зроблені були потім три хрести; хрест Спасителя з дерева, що виросло з вінця на главі Адама; хрест вірного розбійника – з Адамової частини райського дерева; хрест невірного розбійника – з Євиної частини того ж райського дерева.

ДІВЧИНА ТА ГАДЮКИ

Про гадючий вирій розповідають таке. Пішла одна дівчина в ліс і провалилася в їхній вирій. Коли вона провалилась, гадюки раптом як засичать, а найбільша гадюка як засичить на них, – ті одразу так усі й принишкли. І лежить там, – каже дівчина, – сірий камінь. І ось яка з них не підповзе, то щоразу й лизне і лизне той камінь. А найстарша гадюка отак весь час і в’ється навколо дівчини та все кланяється їй і показує, щоб і вона лизнула той камінь. “Я, – каже дівчина, – довго кріпилась, цілих дев’ять днів, а потім – таки лизнула. І раптом, – каже, – відчула в собі такий приплив сили, що їсти зовсім перехотілося”. Коли потім настав час вилазити з вирію, найстарша вигнулася дугою, і дівчина легко й вільно вилізла по ніх на світ. А втім, після того вона недовго вже й жила.

Дівчинка та гадюки, 2015
текстиль, вишивка, колаж
132×176см

Тексти цитуються за книгою Георгія Булашева Український народ у своїх легендах, релігійних поглядах та віруваннях: Космогонічні українські народні погляди та вірування - К.: Довіра, 1993. - 414 с.